

ŠKOLA
PODPORUJÍCÍ ZDRAVÍ

světová
škola

Jaselský kurýr

Nejinspirativnější časopis roku - 2023

3. místo

redakce časopisu

JASELSKÝ KURÝR

2/2025 - 66. vydání

Obsah

Přehled nadcházejících školních akcí na měsíc únor	4
Na oběd s Honzou – pozvánka do jídelny Grohova	6
Vzpomínka na kryathlon	8
Mediální hvězdy mezi námi – Vaši učitelé v TV	12
Beseda na úřadu práce ČR	13
Literární okénko – Ztřeštěný nápad	17
Úvahy o praxi	19
Nejhorší sportovní zážitek	20
Zajímavý koníček – Florbal	21
Můj nejzajímavější sportovní zážitek	22
Recepty s AI – jarní salát s kuřecím masem a těstovinami	23
Medailonky sportovců – Martin Macík	25
Tipy na filmy a seriály	27
Tipy na (ne)povinnou četbu	28
Tipy na zajímavé aplikace	29
Hantec kolem nás – Bóda	30
Brněnské okénko	32
Tajemné předměty	33
Rébus	34

Vtipy pro lepší den.....	35
Křížovka.....	36
Zpátky do autoškoly	38
Poznej svého učitele.....	39
Mazlíček Vašeho učitele – Miky (Mgr. Helena Čermáková)	40
Poznej naši květinu	44
Kronika školy aneb co se událo ve škole za měsíc leden.....	45
Kde nás najdete?	70

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, p.o.
nabízí pozici:

Učitel/ka odborných předmětů na plný úvazek

Nástup od 1. 2. 2025

Požadujeme:

- ukončené vzdělání v oborech všeobecná sestra, dětská sestra nebo porodní asistentka
- magisterské vzdělání pedagogického směru nebo zdravotnických oborů (s možností postupného doplnění pedagogické kvalifikace)

Bližší informace
na osobním pohovoru.

Kontakt

Mgr. Jana Váňová
jvanova@szs-jaselska.cz
+420 602 661 289

češtinářská

KVÍZIÁDA

A) 19. února 2025

B) 2. – 5. hodina

C) Dvorana školy

D) 1 tříčlenný tým za třídu

Čočka na kyselo s vejcem na hniličko, okurky, ale bohužel bez párku 😞

Penne s houbovou omáčkou a kousky jatýrek osmaženými naprudko, houbová tečka na táci na závěr

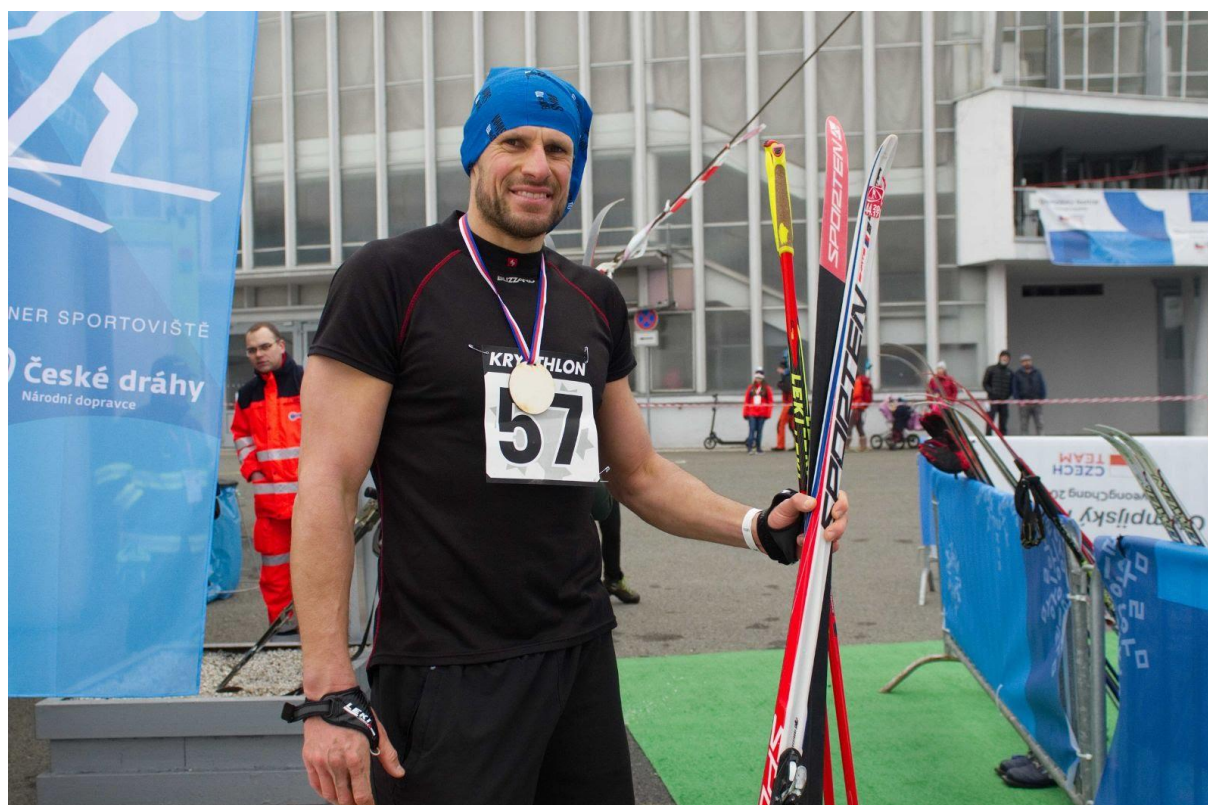
Fusilli s vepřovými výpečky, tak okorát na talíř a slívkou na závěr

Čočková omáčka s okurkami a tentokrát i s párkem 😊 Sladká tečka na konec

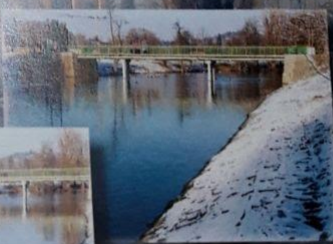
plavecký oddíl uděluje

DIPLOM

za účast v soutěži zimních plavců

Brno 10. 2. 2018

Peteru MILČÁKOVÍ

250 m

trať

1,8 °C

teplota vody

Michal Moravec
ředitel závodu

Mgr. Barbora Baláková – Na lovu

[Odkaz na soutěž](#)

(čas: od začátku)

Dne 20. 1. 2025 se naše třída 4.S vydala na odbornou besedu, která se konala na Úřadu práce ČR – krajské pobočce Brno. V příjemné a přátelské atmosféře nás přivítala Mgr. Himerová s kolegyní (poradkyně pro oblast zaměstnání z Informačního a poradenského střediska). V následující hodině a půl jsme se dozvěděli velmi důležité informace. Hlavním tématem bylo „Kam se vydat po střední škole“. Dozvěděli jsme se nejen o celé agendě Úřadu práce ČR a jejich pomoci pro cílové skupiny (osoby nezaměstnané, matky samoživitelky, žáci a studenti, osoby se zdravotní postižením a skupina osob ve věku 50+), ale i o evidenci na ÚP, o zdravotním a sociálním pojištění, které řešíme, když nepokračujeme ve vzdělávání. Měli jsme možnost nahlédnout na inspirativní webové stránky např. Eures, Europass, Dům zahraniční spolupráce, Jihomoravské dobrovolnické centrum, Státní úřad inspekce práce, Atlas školství, aj., které nám nabízejí různé možnosti kam jít po studiu na střední škole anebo nabídky dobrovolnictví, poradenskou činnost a další různé akce.

Mé jméno je Erik. S mým nejlepším kamarádem Radkem jsme toho spolu už hodně prožili a měli jsme nejeden bláznivý nápad. Ale ten nejšilenější z nich, nás měl teprve napadnout.

Stalo se tak jednoho teplého letního večera v malé Ostravské hospůdce. S Radkem a dalšími kamarády jsme se dobře bavili, povídali si a přemýšleli nad tím, co budeme dělat o prázdninách. Jelikož bylo vysvědčení skoro za rohem, už jsme cítili, jak budeme odpočívat, chodit se koupat a jen tak se poflakovat.

S tím, jak čas ubíhal, také počet Radkových sklenic od piva narůstal (samozřejmě už jsme byli plnoletí, takže to byla Radkova zodpovědnost, jak moc mu bude další den špatně). Když tu najednou Radek povídá: „Hele, my s Erikem dokážeme úplně všechno! Klidně projedeme Česko na kole nebo dojdeme do Španělska pěšky“. Marek na to: „No jasné, Radku, ty s tou tvou vůlí, dyť bys na té cestě nevydržel ani tejdén“. Radek se chvíli zarazil a pak říká: „Hej, Eriku, mám super nápad! Den po vysvědčení se sbalíme a půjdeme do Španělska. Pěšky!“ Vzhledem k tomu, že jsem abstinent a byl jsem střízlivý, uvědomoval jsem si, jak neuvěřitelně ztřeštěný nápad to je. Než jsem ale stihl cokoli dodat, Radek říká: „Tak se vsadíme“. „O co?“ Zeptal se Marek. „Za každý kilometr, který s Erikem ujdeme až na Španělský památník Puerta de Alcalá, nám dloužíš korunu. Ale pokud to vzdáme, tak ti za každý kilometr dáme korunu my“. Než stihl Marek cokoli říct, tak jsem do toho skočil. „To snad nemyslíš vážně, Radku? Vždyť je to kolem dvou tisíc kilometrů!“ Radek na tom však trval a po chvíli přemluvil i mě. Pravda je, že jsem se vždy chtěl podívat do Španělska a takhle to alespoň bude levnější. Také vím, že jsme s Radkem oba trénovaní na dlouhé túry. Samozřejmě je tohle ta nejdelší ze všech. „Plácnete si?“ Zeptal se Radek. „Plácnete, když to stihnete za dva měsíce“, odvětil Marek a my souhlasili.

A jak jsme se domluvili, také jsme udělali. Den po ukončení 3. ročníku jsme se vydali na naši cestu, které měla v ideálním případě trvat kolem dvou měsíců. No, musím se přiznat, že od odpočívání a poflakování, to má celkem daleko. Ale říká se, že člověk žije jen jednou, tak ať ten život stojí za to!

Sbalili jsme si ty nejdůležitější věci. Radek si sice chtěl vzít pár předmětů navíc, připomněl jsem mu však fakt, že tohle budeme muset dva měsíce tahat na zádech a tím pádem se musíme dobře rozhodnout, co je potřeba a co ne.

A tak jsme vyrazili. Dva blázni, co chtějí zdolat větší vzdálenost, než jakou ujdou za půl roku. První týden byl na jednu stranu těžký, ale na druhou stranu docela snadný. Nejdříve jsme si

museli zvyknout ujít za den velkou vzdálenost, protože kdybychom to „flákali“, neměli bychom šanci sázku vyhrát. A tak jsme za první týden přešli Českou republiku (z Ostravy, přes Brno, až do Rakouska). Naše tempo bylo průměrně kolem 30 kilometrů denně, což bylo slušné. I přesto, že Radek se po prvním týdnu cítil hrozně, věděl jsem, že na to oba máme.

Hranice tří set kilometrů byla pokořena za deset dní a v tu chvíli jsme si začali být jistí, že tu sázku i vyhraje. Až dosud šlo vše hladce. Ovšem nastal den, kdy se to změnilo. Stalo se to o sto padesát kilometrů později v Německu: „Radku, ještě jsme neochutnali místní bagetu. A tato vypadá skvěle. Dáme si?“ Dopřáli jsme si bagetu s místní šunkou, což byl patrně velmi špatný nápad. Bylo nám po ní vážně špatně a obzvláště Radkovo zažívání to odneslo nejhůř. Byli jsme v německém hotelu a zvraceli jsme. Jeden den utekl a my jsme se prakticky nehnuli. Druhý den jsme ušli podstatně méně, než jsme měli. A to začínal být problém. Nejen, že se nám špatně šlo, šli jsme navíc s vědomím, že musíme ještě přidat. Čtyři dny po snědení špatné bagety jsme ale naštěstí dosáhli milníku, pěti set třiceti kilometrů. S tím se nám odkryl i krásný výhled na jezero Wiessee.

Dvacet dní nám trvalo dostat se do Lichtenštejnska, což mělo trvat o dva dny méně. Pokusili jsme se ztrátu stáhnout ve Švýcarsku, což se nám kupodivu povedlo, a tak jsme šli víceméně „na čas“. Jakmile jsme se dostali do Francie, byla už polovina naší cesty za námi a Radek to už vážně těžce nesl. Nejen, že byl unavený, on už chtěl prostě skončit. K tomu přispěla i naše rozvíjející se ponorková nemoc. Nemohli jsme se pomalu vystát, a když jsem se ho snažil psychicky povzbudit, byl na mne nepříjemný a spíše to bylo horší. Negativní nálada se bohužel přenášela i na mě, a tak když mě po sto padesáté zastavil nějaký Francouz a kdo ví, co chtěl, neudržel jsem se a anglicky jsem ho poslal do, řekněme, do nepatřičných míst. Francie naštěstí byla naše poslední zastávka před vytouženým Španělskem, a tak jsem si jednoho dne sedl s Radkem do restaurace a v klidu jsme si vyříkali, co nás na tom druhém otravuje. Kupodivu nám to oběma prospělo a mohli jsme pokračovat dál.

Po neskutečných padesáti dnech jsme dorazili na hranice Španělska a odtud už to bylo „jen“ čtyři sta kilometrů do cíle. Španělsko bylo nádherné, avšak kvůli dvoudennímu skluzu jsme si ho nemohli pořádně prohlédnout. Po skoro šedesáti dnech jsme dorazili na práh památníku Puerta de Alcalá a oficiálně jsme dorazili do cíle. Výhra byla hořko-sladká.

Sice jsme vyhráli sázku, ale tím, že jsme celou cestu pospíchali, abychom to dokázali, uvědomili jsme si, že nám ta cesta vlastně vůbec nic nedala. Až tehdy jsme si uvědomili, že cesta je cíl. A když jsme se tak moc za cílem hnali, nakonec jsme z něj nic neměli.

Letadlem jsme se vrátili do Česka a Marek nám opravdu dal dva tisíce korun. Jenže to bylo to jediné, co jsme z cesty získali. A za to to opravdu nestálo.

Pokud se někdy vydáme na další cestu, tak jediné, co budeme počítat, budou zážitky.

Co mi praxe vzala a dala?

Nástup na praxe ve 2. ročníku, tudíž v mých 16 letech byl pro mě hodně psychicky náročný, protože moje babička v té době byla taky ležící a všude, kam jsem se podívala, jsem viděla ji. Začínali jsme na LDN, jako každý ve druháku, a úplně první praxi si budu pamatovat navždy. V 1. ročníku se sice ve škole učíme polohovat, umývat a přebalovat, ale nedá se na to připravit, protože vidět staré lidi, jak se o sebe sami nepostarají a celkově všechny věkové kategorie je těžké. Ale čím častěji jsme na praxi chodili, tak jsem si začala zvykat, a hlavně mě to začalo bavit.

Na praxích mě moc baví, jak se teorie propojuje s praxí, baví mě odborné výkony, ale i navázání kontaktu s pacientem, když je tam pacient dlouho a nemá si s kým popovídat, tak tam pro něho ráda jsem oporou, celkově mě baví všechno dohromady. Samozřejmě jsou výkony, které mi jsou trochu nepříjemné, ale nevidím důvod se tím zastrašovat, pokud mě to opravdu baví. Hlavní věc, kterou mi praxe dala je určitě trpělivost, která je pro práci velmi důležitá ve vztahu k pacientům, a jsem moc ráda, že jsem se ji naučila, také mi praxe dala ale velmi zkušeností a znalostí.

A co mi praxe vzala? Jedna z věcí, kterou mi vzala, je určitě spánek, který mi chybí dodnes.

Celkově bych ale své tři roky na praxích zhodnotila moc pozitivně, moc mě tato práce baví a vím, že určitě budu pracovat ve zdravotnictví a také, že budu dobrá sestra, která pacientům jejich pobyt v nemocnicích zpříjemní.

Vyhozené koleno na volejbalovém tréninku

Volejbal jsem hrála už několik let. Ale nečekala bych, že se mi tohle někdy stane.

Na tréninky jsem chodila pravidelně, vždy jsme měli stejnou rozcvičku, kde jsme se protáhli, a poté jsme šli trénovat smeče a volejbalovou techniku. Po hodině jsme se rozdělili na dva týmy. Začala hra, bylo to vyrovnané, a já se rozhodla, že udělám smeč, kterou nikdo nebude chápat, jak se stala. Domluvila jsem se s mojí nahrávačkou, že mi přihraje. V ten moment, kdy jsem vyskočila, jsem pocítila nepříjemnou bolest v koleni. Byl to divný pocit a hrozně to bolelo, byla to nepopsatelná bolest. Všichni se rozběhli a ptali se mě, zda je vše v pořádku. Koleno mi začalo rudnout a nafukovat se. Když jsem přijela domů, šla jsem si dát obklad a spát. Druhý den jsem šla do školy, sice mě koleno neustále bolelo, ale bolest nebyla tak intenzivní. Bylo to období, kdy jsem každý den chodila do nemocnice, kvůli vazům v koleni. Došla jsem jako klasicky do nemocnice, ale šla jsem na oddělení rehabilitací, kde jsem řekla doktorce, co se stalo. Ta mě bez váhání poslala na chirurgii, kde mě poslali na rentgen. Šla jsem zpátky za doktorem, který mi řekl, že mam vyhozené koleno, ihned mi dal berle a ortézu a poslal mě domů. Venku byla námraza, což znamenalo, že cesta domů bude opravdu náročná. Ortézu jsem měla mít týden, nakonec jsem ji měla měsíc, jak přes Vánoce, tak na Nový rok. Po novém roce mi ortézu sundali a začala jsem znovu chodit na rehabilitace. Nejdřív do nemocnice, pak do rehabilitační kliniky. Po měsíci bylo vše v pořádku, bonus byl, že jsem si zpevnila celé držení těla a začala jsem na sebe dávat více pozor. Po půl roce jsem začala chodit do gymu, aby koleno bylo opět v pohybu, protože jsem si musela dát pauzu od volejbalu.

Volejbal už bohužel rok nehraju, kvůli nedostatku času, který mi vzala škola. Někdy si ráda zahraji, ale moc času nemám. Tenhle zážitek mi pomohl si uvědomit, že kolena jsou důležitá a musíme si dávat větší pozor.

Florbal je halový kolektivní sport, při kterém se hraje na hřišti o rozměrech 40 × 20 m, na kterém je položen umělý či dřevěný povrch. V jednom okamžiku se na hřišti nachází maximálně pět hráčů a brankář v každém týmu. Florbal se hraje s umělohmotnými florbalkami a velmi lehkým míčkem. Brankářům je zakázáno používat hůl. Hlavním cílem hry je vstřelit více branek, než soupeř.

Hrací čas je 3 × 20 minut měřených efektivně. Je povolen jen určitý tělesný kontakt, díky čemuž je florbal velmi bezpečným a divácky atraktivním sportem s mnoha vstřelenými brankami během jediného utkání.

Jak se hraje

Florbal se hraje ve formě utkání dvou družstev, která mají v jednom okamžiku na hřišti pět hráčů v poli a brankáře. Hlavním cílem je v utkání vstřelit více branek, než soupeř.

Hrací čas

Délka utkání se mění v závislosti na věku hráčů a jejich úrovni. Oficiálním hracím časem je 3 × 20 minut měřených efektivně. Během turnajů, především mládežnických, se obvykle používají časy kratší, nikdy však méně než 2 × 15 minut.

Hráči

Každé družstvo může mít maximálně 20 hráčů a 5 členů realizačního týmu, kteří jsou zapsáni do zápisu o utkání. Aby utkání mohlo začít, musí být na hřišti z každého družstva přítomno 5 hráčů v poli a 1 dostatečně vybavený brankář. Během utkání musí být na hřišti nejméně 4 hráči z každého družstva. Hráč, který utkání zahájil jako brankář, nesmí v jeho průběhu nastoupit jako hráč v poli. Střídání hráčů probíhá libovolně a bez omezení jejich počtu během utkání, avšak všechna musí probíhat ve vymezeném prostoru pro střídání.

Proč mám florbal ráda?

Mám ráda do určité části adrenalin a florbal je skvělý sport, kde můžu ventilovat své emoce a ulevuje mi to od stresu. Mám ráda utkání a snahu být lepší než soupeřky, protože jsem soutěživá. Není nic lepšího než vidět, jak míček jede do brány a mému týmu se připisuje bod!

Můj nejzajímavější sportovní zážitek byl 20. 10. 2017, kdy jsem byla poprvé na zápase Komety. Byl to opožděný dárek k narozeninám. Šli jsme celá rodina – já, mamka, tatka, brácha a jeho přítelkyně. Moc jsem se na ten den těšila. Jeli jsme autem, zaparkovali jsme na parkovišti, a pak šli pěšky. Postupně jsme se přidávali k dalším fanouškům a já se čím dál tím víc těšila. Blížili jsme se ke stadionu, vstoupili do areálu a šli si najít místo. Měli jsme lístky na stání v kotli. Nemohla jsem se dočkat. Když začal zápas, všechno okolo hučelo. Lidé zpívali, tleskali, pokřikovali chorály a já s nimi. Byla jsem šťastná. Nejzajímavější bylo sledovat bubeníka. Sice Kometa prohrála s Hradcem Králové 1:2, ale i tak jsem si zápas moc užila a ostatní taky. Od té doby chodím na zápasy, hlavně s kamarádkou.

Suroviny:

- **Těstoviny:** 250 g (např. fusilli, penne)
- **Kuřecí prsa:** 2 ks
- **Zelenina:** 1 červená paprika, 1 žlutá paprika, 1 salátová okurka, 1 hrst rukoly, 1 hrst cherry rajčátek
- **Ostatní:** 2 lžíce olivového oleje, 1 lžíce citronové šťávy, sůl, pepř, dle chuti

Postup:

1. **Příprava kuřecího masa:** Kuřecí prsa nakrájejte na kostky, osolte, opepřete a opečte na olivovém oleji dozlatova. Nechte vychladnout.
2. **Těstoviny:** Uvařte těstoviny podle návodu, slijte a odlejte studenou vodou.
3. **Zelenina:** Papriky nakrájejte na kostičky, okurku na měsíčky, cherry rajčátka rozpulte.
4. **Dresink:** V misce smíchejte olivový olej, citronovou šťávu, sůl a pepř.
5. **Spojení:** Do mísy dejte uvařené těstoviny, opečené kuřecí maso, nakrájenou zeleninu a rukolu. Zalijte dresinkem a vše důkladně promíchejte.

Tipy:

- **Koření:** Do salátu můžete přidat další oblíbené koření, jako je např. oregano, bazalka nebo chilli.
- **Sýr:** Pro výraznější chuť můžete přidat nastrouhaný parmazán nebo kousky feta sýra.
- **Ořechy:** Pražené piniové oříšky nebo vlašské ořechy dodají salátu křupavost.
- **Zelenina:** Můžete použít i jinou sezónní zeleninu, např. hrášek, fazolky nebo cherry rajčátka různých barev.

Podávání: Salát podávejte ihned po přípravě.

Dobrou chuť!

Narodil se 23. dubna 1989 Benešově. Je český jezdec rallye, specialista na dálkové rallye kamionů, zejména Rallye Dakar.

Od roku 2024 se závodů účastní s kamionem známým pod přezdívkou **Bohouš**, který postavil tým mechaniků z MM Technology pod vedením jeho otce. V roce 2024 zvítězil v kategorii kamionů, jako první český závodník po 23 letech.

Ostatní závody

V roce 2022 se jeho tým Big Shock! Racing poprvé účastnil World Rally-Raid Championship, kde se stal jedním z průkopníků kategorie T5.

Kromě Dakaru se pravidelně účastní i jiných závodů jako je Rallye du Maroc, Baja Poland, Baja Aragon či Baja Drawsko.

O mé maličkosti

DAKAR PILOT

Jsem člověk, který si jde za svým cílem a nebojí se riskovat. Dělán, co mě baví, a chci v tom být nejlepší. Mojí největší vášní jsou dálkové rally. V roce 2013 jsem v roli navigátora kamionu poprvé startoval do Dakaru, ale už po dvou letech jsem roadbook vyměnil za volant. Jako pilot jsem od té doby vyhrál několik závodů po celém světě. Na Dakaru 2022 jsem si dojel pro sedmé místo, v roce 2023 s pěti vyhranými etapami pro celkové druhé místo. První dakarské zlato jsem se svým týmem vybojoval na Dakaru 2024 a splnil si tak sen, v roce 2025 jsme si dojeleli pro vítězství druhé.

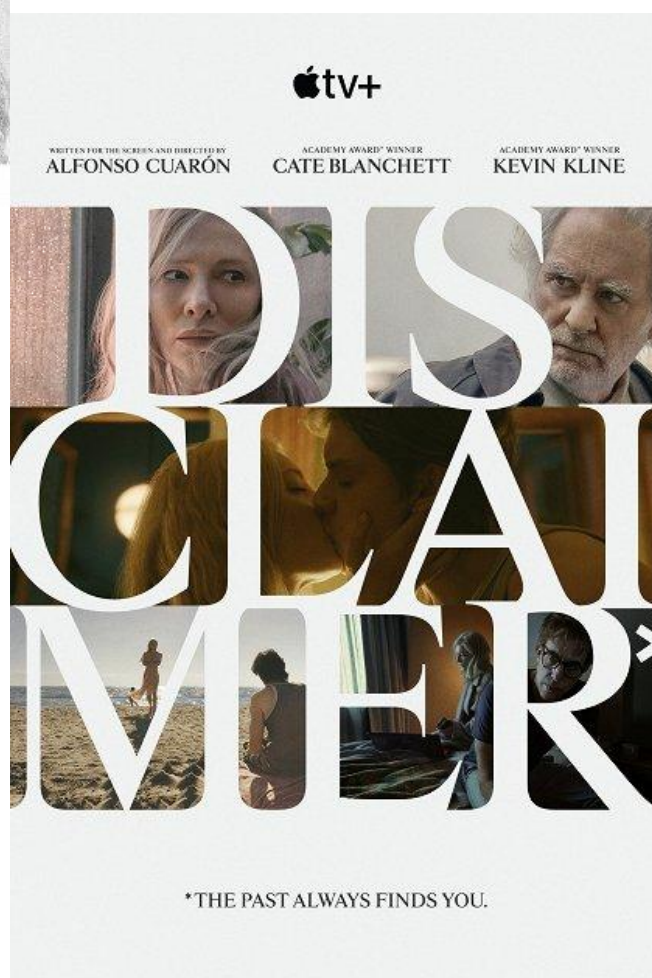
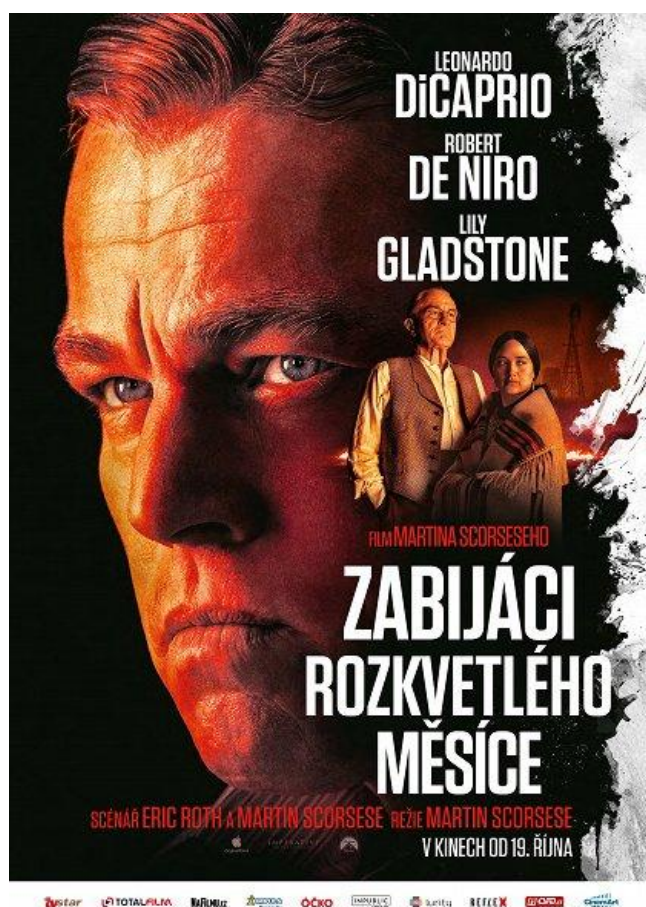
Díky výkonům na Dakaru jsem za sezóny 2020, 2021 a 2022 získal ocenění v kategorii Zlatý volant v nejstarší české motoristické anketě.

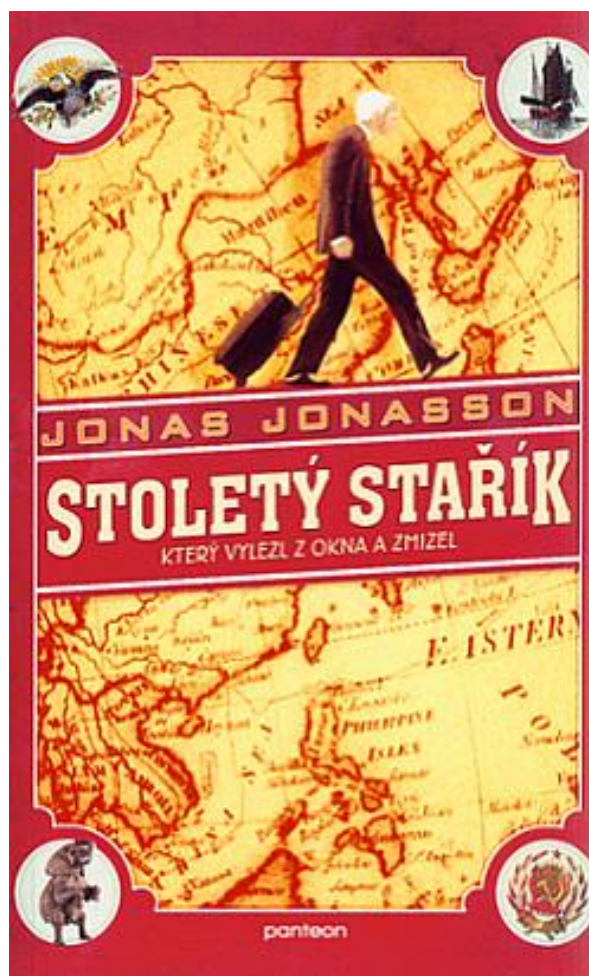
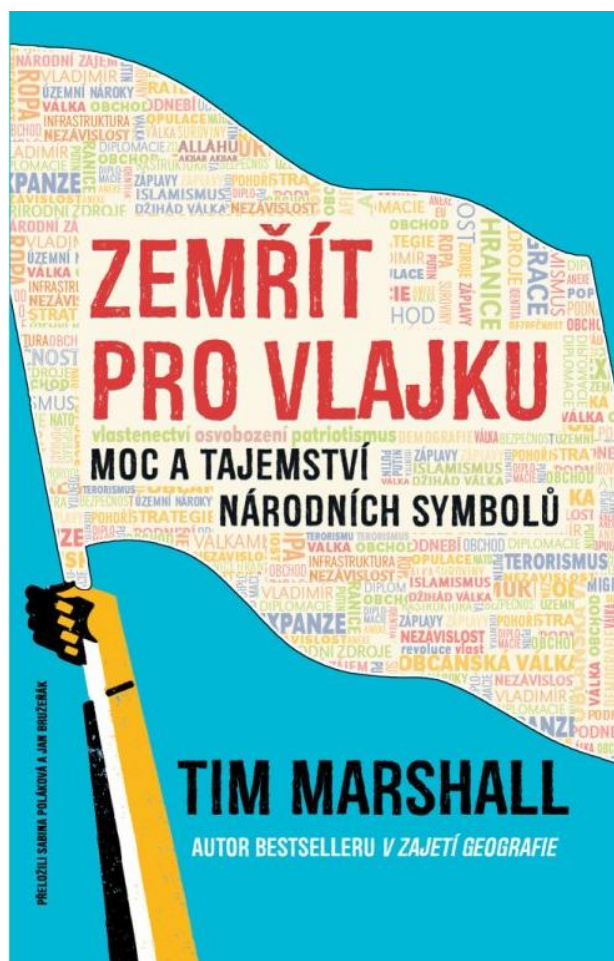

Mým domácím týmem je MM TECHNOLOGY, který jsem úplně od základů vybudoval s tátou. Zároveň společně s dalšími skvělými lidmi pod hlavičkou MM TECHNOLOGY pro sebe i ostatní jezdce vyvíjíme závodní techniku. Firma vyrábí závodní kamiony nejen pro svůj závodní tým, ale i pro ostatní špičkové jezdce po celé Evropě.

Další mojí radostí je podnikání v marketingu a pořádání akcí pro fanoušky. Mezi projekty, na které jsem patřičně hrdý, patří MM Production, MMP Photo, MMP Video či talk show Posedlí Dakarem. Když zrovna nezávodím, nic nevymýšlím ani neorganizuji, najdete mě v naší kavárně Pilot Cafe v Praze na Letné.

Možná si říkáte, jak to všechno zvládám, ale věřte mi, nejsem na to sám. Bez výborného týmu a našich úžasných fanoušků bych to nikdy nedal!

Paddleboard Mapa

TourStories

Nevím, čím to je, ale tak se mně zdá, že ten finiš járu po velkým vegetu je náké udéchané. Asi je to tím, že kindoš, pubáli a věšmeni začli zas klapat do bód. To je jak zlé sen. Začlo to tak, že se při startu devátýho metru rozlítly futra vod všech bód a bylo. Hantýruju vám, že bych teda nechcel dělat šuldu. To je hokna na mrtvicu. Jen co dáte celó bódu přes velké veget do pucu, už zase aby čovek házel majzla, esi mu nekdo nelítá po patrech v pedách, nerozflakuje fenstry a podobný jobovky. Když sem byl šropál, taky jsem klapal do bód. Nechcu dělat machra, jako že sem tam klapal rád, ale bylo to celkem v lati. To sem klapal do bód kósek vod našeho baráku pod Monte Bů, kde sem jako šropál déchal. Byl to tehda eště takové skoro novodurové barák postavené někdy před Rusama, takže fakt fajnovka. Vona to vlastně nebyla jen taková vobyčejná bóda. Byla bóda sportovní. Tlačili tam klíny do štrycle hokejistům. Mě to tak moc neštengrovalo, ale byla špica, že hned za menzó byl hokejplac. To bylo maso. Místo těláku hópanec na ledisko a byla čurina. Čurina fakt byla, protože někěři učiteli vůbec negómali, jak na ty brusláky hópnot. To byly držkopády. Váleli se tam na té bělobě jak po spárce. Dokonce jedná tam sebó liskl i řídá, tak to byl slavné led... Je taky fakt, že kdo se mu při tem lochčil, tak byl pak v těžkým průseru, a to je jasný, že sme se lochčili skoro všici, protože každé den neuvidíš tak špicový rypákový dření.

Vůbec nélepší bylo, když šulda zabimbal velkó chálkovó pauzu. To sme hrnuli do menzy na různý dobroty a po chálce blbnót ven. V menze byl névěčí hit povolovat dekle na solničkách, to byla prča, když si náké učitelské chcel vosalcnovat blču... Jedná sme byli tak rozjetí, že si skočili zafókat čórovaný žvára za pionýrskó klubovnu. To bylo vzrůšo, aby nedolítla náká kovaná sóдруžka, to by byl větší mazec a možná by to smrdělo i nákým škaredým numerem na vízu. A tak to šlo furt dál. Každé den vyhópnot z betle, valit do bód a vodpoledne z bód a tak jsem se pomale prohrabal až do vosmýho klasu. Ve finále bylo nutný hodit těžkó myslivnu, kam pak. Tak sem prubl gympl. Slavné gympl za Oltecem na Koněvce. Všici ševalili, jak je to tam drsný voproti jiném gymplům, že je tam drsné buzér. Nezdálo se nám to a byli jsme v těžké pohodě. Vobčas náká ta podělávka proběhla, ale hlavně že byla čurina. Jediný, co se mně eklovalo, bylo to, že sem hópl do klasu, kde se žrala matika. Já sem nikdy na ty numera nebyl, ale nakonec se to zmáknót dalo. Měli jsme tam i takovýho namakanýho fyzikáři. Nejen, že gómal fyziku jak nikdo, ale byl tak dobrý, že když sme po sobě v klasu šili kóskama vod kříd, tak von jak na potvoru našel i bílý fleky vod té křidy na bílým radiátoru – síla co? A byl zas průser, už sme mazali k tabuli a napínali lepóchy na náké otázku, keró nás vždycky podělal, takže z mlaty nakonec vylezl jako vítěz von a ubohé študák vyfasoval do žákyndy bombu. Jináč pohoda.

Ešče si vzpomínám, jak sme po sobě házeli v klasu mokró hóbó na pucování tabulí. To se akorát ke klasu hnala zástupkyňa šerífa a jak lapla za kličoša u futer a vtrukla do klasu, tak akorát jen zmerkla, jak na ňu valí čerstvě namočená hóba a prásk do ksichtu. Někeří se začali lochčit, protože to fakt byla bomba, někeří nevinní vytuhli jak led, ale sténě bylo zadělaná na průser a v klasu dusno až do velkýho vegetu.

Jinak v bódě bylo dycky dobře, čuriny bylo plno, ale co je jistý, nechcel bych dělat šuldu

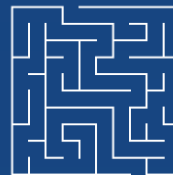
Přiřadte správné české definice k těmto brněnským výrazům:

a) angoráky	1. pozorovat
b) ánunk	2. pivo
c) aufpasovat	3. hůl
d) bafnót	4. vybuchnout
e) bahno	5. bohatý člověk
f) bakule	6. ponětí
g) balda	7. autobus
h) baldachýn	8. zarudlé oči
i) balíkář	9. vesničan
j) bas	10. peníze

Řešení: 1c, 2e, 3g, 4d, 5i, 6b, 7j, 8a, 9h, 10f

Vážení čtenáři, máme pro Vás další nelehký úkol! Kdo ví, jaké předměty jsou na obrázku a k čemu slouží? Vítěz tipovací soutěže získá opět sladké ceny ☺

Řešení rébusu z minulého čísla

Rébus č. 1:

C (stavba na obrázku může mít sedm, osm nebo devět krychlí)

Rébus č. 2:

Naplníte třílitrovou nádobu. Přelijete ji do čtyřlitrové. Znovu naplníte třílitrovou nádobu. Dolijete z třílitrové nádoby čtyřlitrovou (jeden litr). V třílitrové nádobě vám zůstaly dva litry vody.

Zadání č. 1:

Odhalíte v následující šifře oblíbenou pochutinu?

MOC

SAD

DAR

MYS

MED

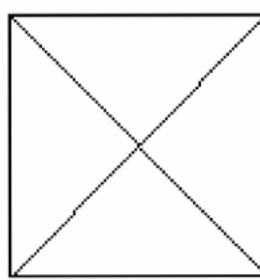
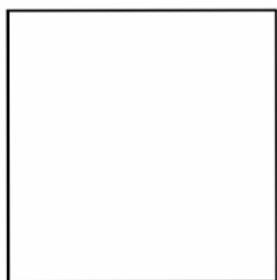
KEL

ÁCH

ZDE

HRA

Zadání č. 2:

Na obrázku jsou dva čtverce. Čtverec vpravo je rozřezán úhlopříčkami na čtyři trojúhelníky. Dokážete z těchto pěti kusů (levého čtverce a čtyř trojúhelníků) sestavit jeden větší čtverec?

Úspěšní řešitelé si můžou do kabinetu 45 dojít pro sladkou odměnu, pokud nám ještě řeknou prvních sedm číslic π 😊

SMÍCH NEZNÁ HRANIC

POREVOLUČNÍ VTIPY

NOVÝ MINISTR SE PTAL ŘEDITELE SEKRETARIÁTU:

„CO DĚLÁ TÁMHLETEN ÚŘEDNÍK?“

„NIC,“ ZNĚLA ODPOVĚĎ.

„A TÁMHLETEN?“, DOTÍRAL DÁLE NEJVYŠŠÍ ŠÉF.

„TAKY NIC,“ PROHLÁSIL UPŘÍMNĚ NADŘÍZENÝ.

„SAKRA,“ ROZČÍLIL SE MINISTR, „JAK JE MOŽNÉ, ŽE NA
NAŠEM ÚŘADĚ DVA LIDÉ DĚLAJÍ TOTÉŽ?“

MODERÁTOR V TELEVIZNÍM STUDIU:

„PANE MINISTRĚ, UMÍTE NĚMECKY?“

MINISTR: „SI, SI.“

MODERÁTOR: „ALE PANE MINISTRĚ, TO JE PŘECE
ITALSKY.“

MINISTR: „NO VIDÍTE, JÁ UMÍM I ITALSKY A ANI O TOM
SAKRA VŮBEC NEVÍM.“

„FRANTO, TOBĚ TEN KAPITALISMUS VOPRAVDU SVĚDČÍ.“

„NESTĚŽUJI SI.“

„A KDE BEREŠ, ČLOVĚČE, TOLIK PRACHŮ?“

„VOTEVŘEL JSEM SI OBCHOD.“

„A S ČÍM?“

„S PAKLIČEM, TY VOLE.“

MALÝ JENÍK PŘIŠEL ZA OTCEM, ŽE MÁ ZA DOMÁCÍ ÚKOL ZE ŠKOLY NAPSAT PRÁCI NA TÉMA,
CO TO BYL 17. LISTOPAD 1989.

„VÍŠ, JENÍKU, JÁ JSEM JEN OBYČEJNÝ ČLOVĚK Z VESNICE, TAK TI TO VYSVĚTLÍM TAKTO.

TADY U NÁS NA DVOŘE... VIDÍŠ TY PRASATA VE CHLÉVĚ?“

„VIDÍM, TATI“ – ŘÍKÁ JENÍK.

„TEĎ VEZMI HŮL A VÝŽEŇ JE VŠECHNY Z CHLÉVA VEN ...“

JENÍK TO UDĚLAL, A KDYŽ ODHODIL HŮL, VŠECHNY SVINĚ SE VRÁTILY NAZPĚT DO CHLÉVA.

SYN: „ALE TATI, VŽDYŤ UŽ JSOU VŠECHNY SVINĚ ZASE ZPÁTKY U KORYTA!“

„NO VIDÍŠ, SYNKU, A MÁŠ PODKLADY PRO PRÁCI O 17. LISTOPADU 1989!“

SVĚŘOVAL SE JEDEN MINISTR V RESTAURACI SVÉMU ZNÁMÉMU:

„MÁM JEDNU HROZNOU VÁŠEŇ, KTERÉ SE NEMŮŽU ZBAVIT ZA ŽÁDNOU CENU.“

„JEDNÁ SE O VÁŠEŇ EROTICKOU?“

„ALE NE, NĚCO TAKOVÉHO V MÉM VĚKU NEPŘÍCHÁZÍ CELKEM V ÚVAHU, SPÍŠ NAOPAK –
DĚTINŠTÍM A MILUJI DĚTSKÉ DIGITÁLNÍ HRY. DENNĚ JE HRAJU TAK DESET AŽ DVANÁCT HODIN.“

„A CO TOMU ŘÍKAJÍ DOMA? NECHTĚJÍ TĚ POSLAT DO BLÁZINCE NEBO ALESPŮŇ NA VÝŠETŘENÍ?“

MINISTR PRAVIL S USPOKOJENÍM: „DOMA O TOM, ZAPLAŤPÁNBŮ, NEVĚDÍ. JÁ SI JE BERU S SEBOU DO PRÁCE.“

V PRAZE NA RUZYŇSKÉM LETIŠTI PŘISTÁLO

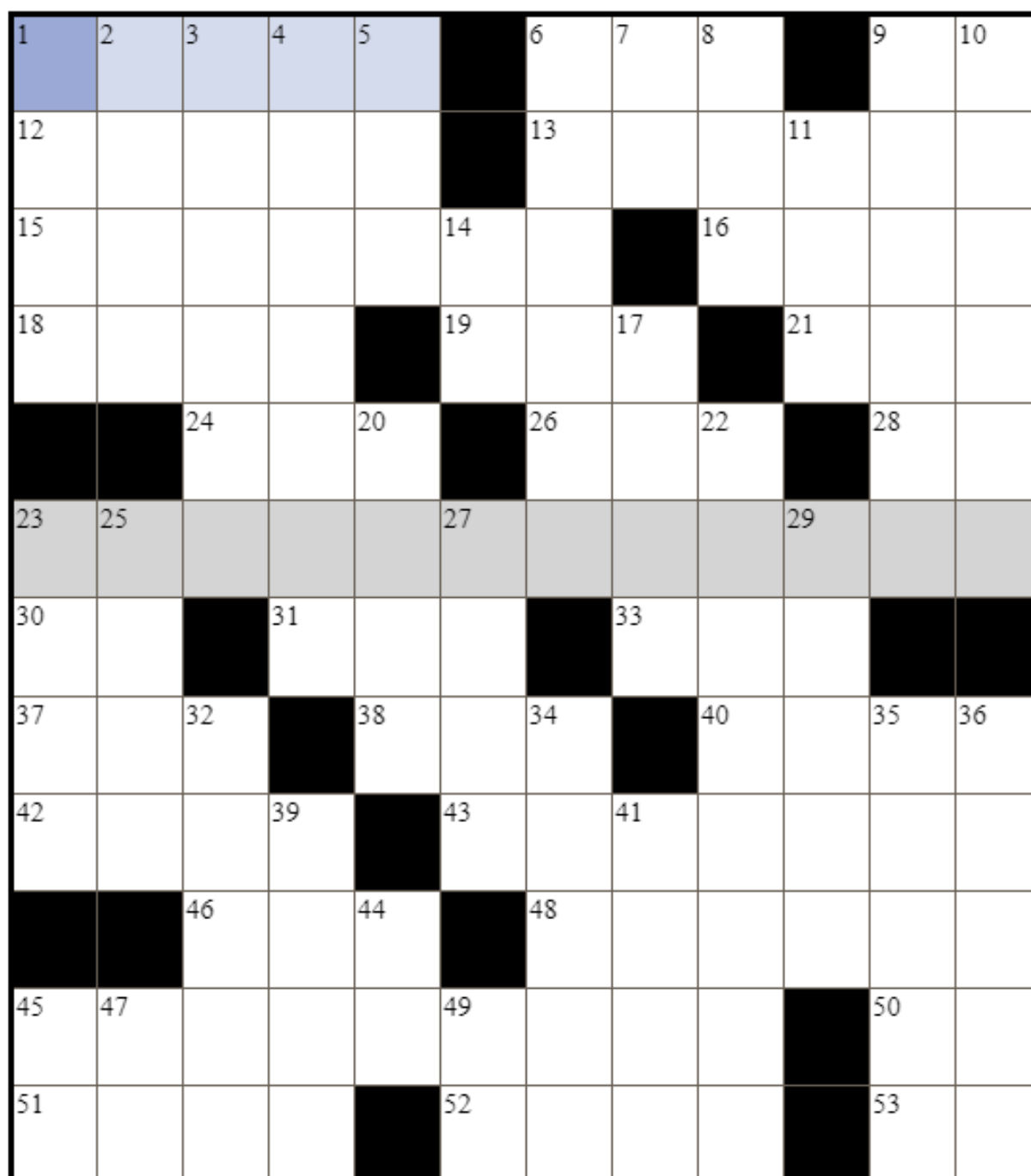
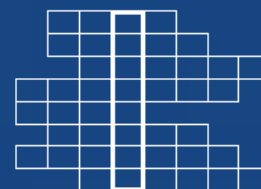
LETADLO Z USA. LETUŠKA HLÁŠÍ:

„VÁŽENÍ CESTUJÍCÍ, PŘÁVĚ JSME PŘISTÁLI V PRAZE.

NAŘÍDTE SI, PROSÍM, SVÉ HODINKY O ŠEST HODIN

DOPŘEDU A JESTLI NA NICH MÁTE I LETOPOČET,

TAK ASI O TŘICET LET ZPÁTKY.“

Vodorovně

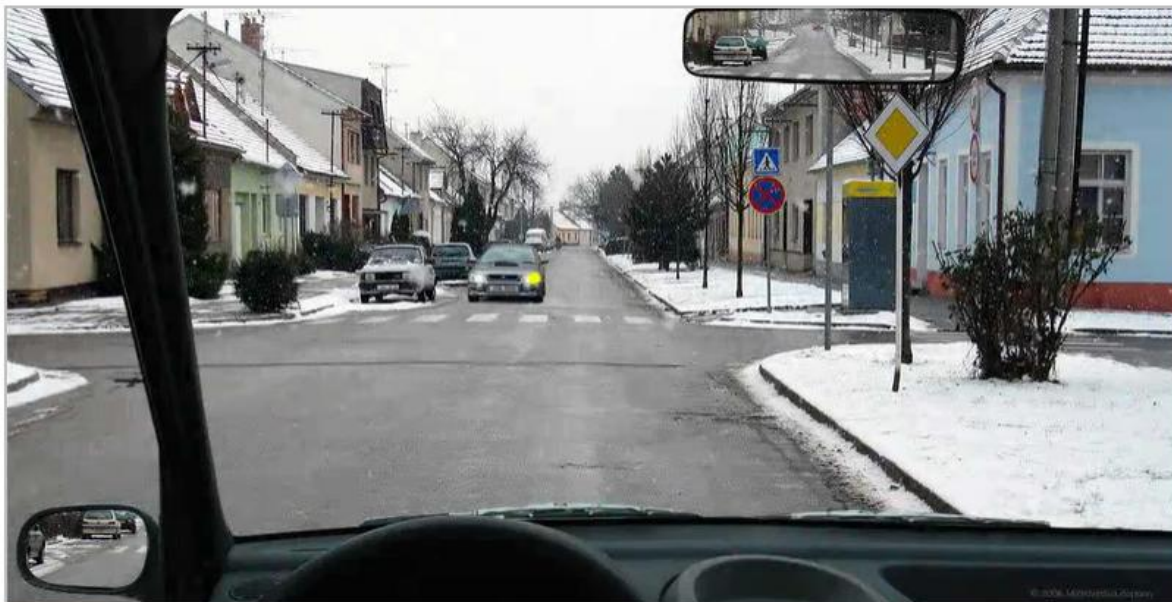
- 1) NĚMECKÉ MĚSTO
- 6) ČÁSTI POSTROJŮ TAŽNÝCH ZVÍŘAT
- 9) INICIÁLY MODELKY KRAINOVÉ
- 12) KARIBSKÝ OSTROV
- 13) SVĚTADÍL
- 15) VYTYČOVÁNÍ TRASY KABELŮ
- 16) ARABSKÝ STÁT
- 18) AMBALÁŽ
- 19) ZNAMENÍ ZVĚROKRUHU
- 21) OSOBNÍ ZÁJMENO
- 23) **TAJENKA**
- 24) ZN. HYGIENICKÝCH POTŘEB
- 26) ASIJSKÝ STROM
- 28) EVROPSKÝ PARLAMENT (ZKR.)
- 30) MEZIN. KÓD GEORGIE
- 31) ZPĚVNÝ PTÁK
- 33) DRUH PAPOUŠKA
- 37) ODDĚLENÍ (ZKR.)
- 38) MEZINÁRODNÍ DEN DĚTÍ (ZKR.)
- 40) ZBAVIT SE
- 42) STŘEVNÍ PARAZIT
- 43) RUSKÝ JAZYK
- 45) ZÁVĚSNÝ KLUZÁK
- 46) KRÁVA (NĚMECKY)
- 48) ZDROJ PRO ODBORNOU PRÁCI
- 50) CHEMICKÁ ZN. BERYLLIA
- 51) DOTYK RUKOU
- 52) POVRCHOVÉ DOLY
- 53) OBCHODNÍ CENTRUM (ZKR.)

Svisle

- 1) TROTL
- 2) ARABSKÝ KŮŇ
- 3) JAPONSKÁ ZN. AUT
- 4) SAMOSTATNĚ STOJÍCÍ SLOUP
- 5) OCHRANNÝ NÁSEP
- 6) ROZČEPÝŘENÁ
- 7) INICIÁLY ZPĚVAČKY VONDRÁČKOVÉ
- 8) ODDĚLENÍ V NEMOCNICI
- 9) ČÁST LEBKY
- 10) EGYPTSKÁ POHŘEBNÍ NÁDOBA
- 11) ZN. PRACÍHO PRÁŠKU
- 14) AR (SLOVENSKY)
- 17) DRUH VEPŘOVÉHO MASA
- 20) NEJMENŠÍ ČÁST PRVKU
- 22) RAKOUSKÁ SPOLKOVÁ ZEMĚ
- 23) JMÉNO HERCE CHMELY
- 25) POLE LEŽÍCÍ LADEM
- 27) DOKTOR SOCIÁLNÍCH VĚD (TITUL)
- 29) JMÉNO HOKEJISTY VRBATY
- 32) JIHLAVSKÝ HOKEJOVÝ KLUB
- 34) DĚTSKÁ STAVEBNICE
- 35) SPOJKA PODŘADICÍ
- 36) TANCOVÁNÍ
- 39) GOLFOVÝ ÚDER
- 41) PORANĚNÍ
- 44) HEKTAR (ZN.)
- 45) NĚMECKÝ STUPEŇ TVRDOSTI VODY
- 47) NÁZEV HLÁSKY M
- 49) INICIÁLY HERCE LANDOVSKÉHO

Vozidlo z výhledu projede křižovatkou jako:

A první.

B druhé.

C druhé, protože protijedoucí vozidlo odbočuje z hlavní pozemní komunikace na vedlejší a má přednost v jízdě.

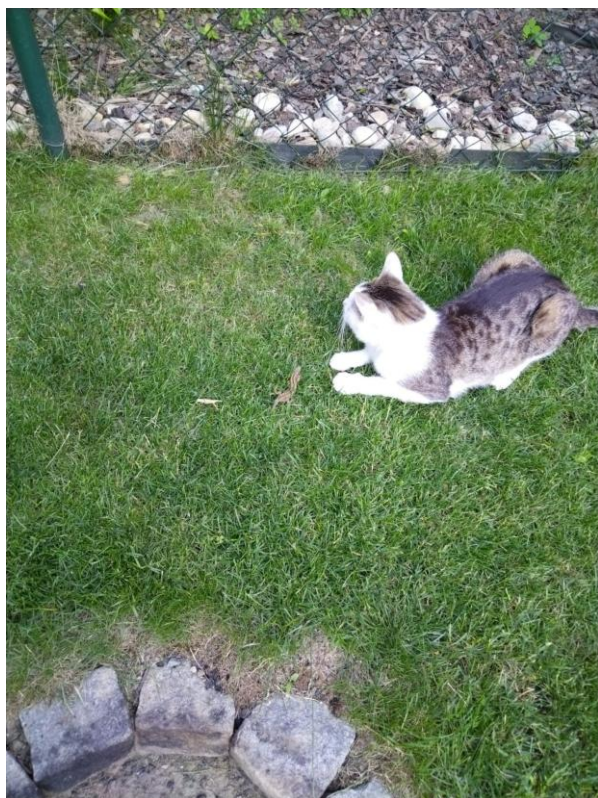
Správná odpověď

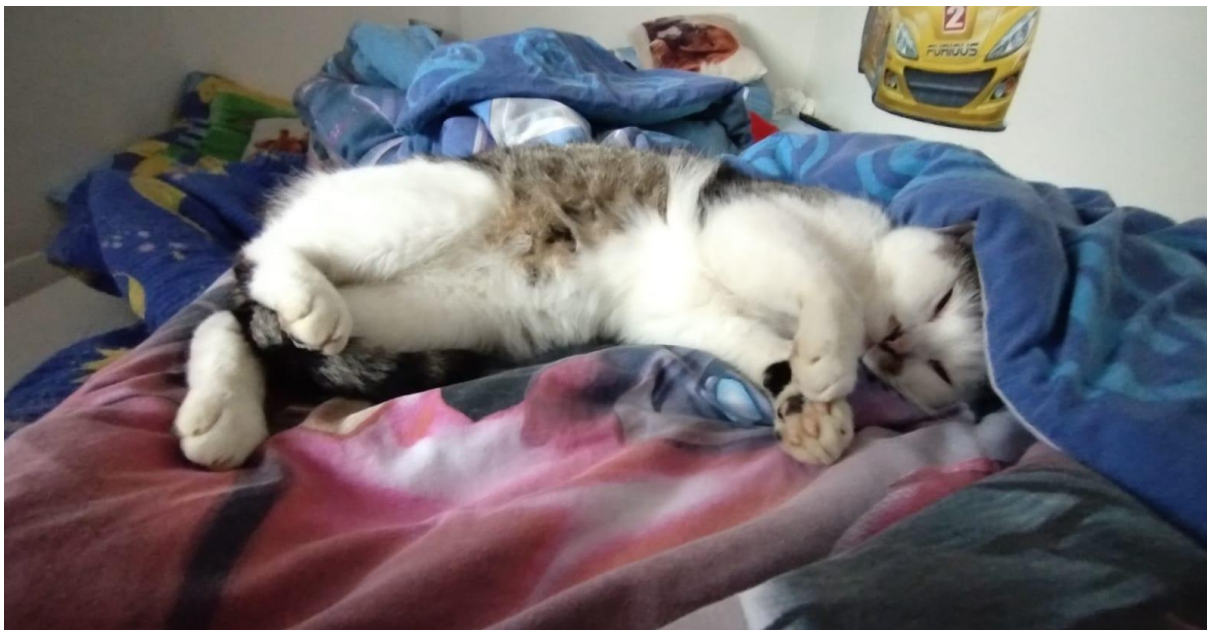
A)

V této rubrice našeho časopisu máte možnost hádat, kdo z učitelů se skrývá za mladistvým vzhledem na fotce. V minulém čísle jsme Vám ukázali Mgr. Petera Milčáka.

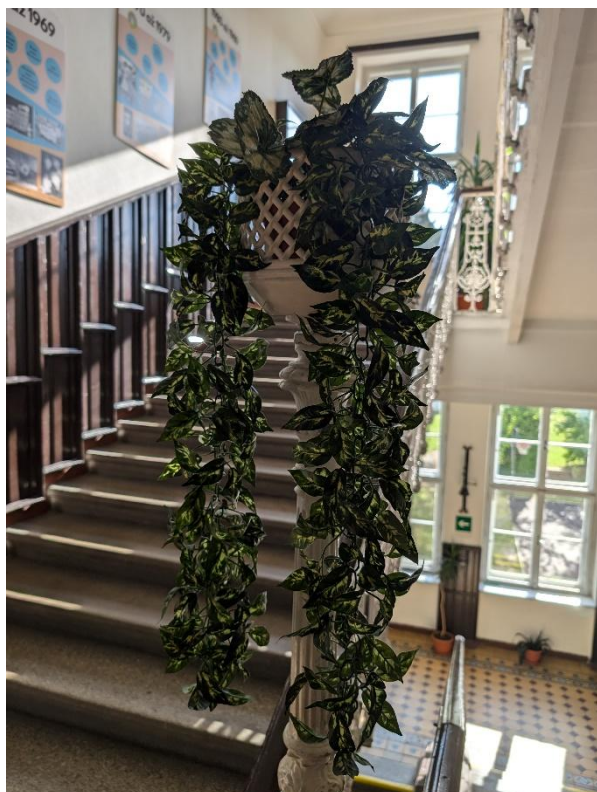

Vzpomínka na Vánoce – hvězdy 4.S

Žákyně 4.S nejsou lhostejné k všeobecnému problému, který trápí i organizace pracující se seniory, a to, že aktivizace mužů je opomíjená, málo se pracuje s muži za pomoci aktivit, které by byly určeny primárně jim.

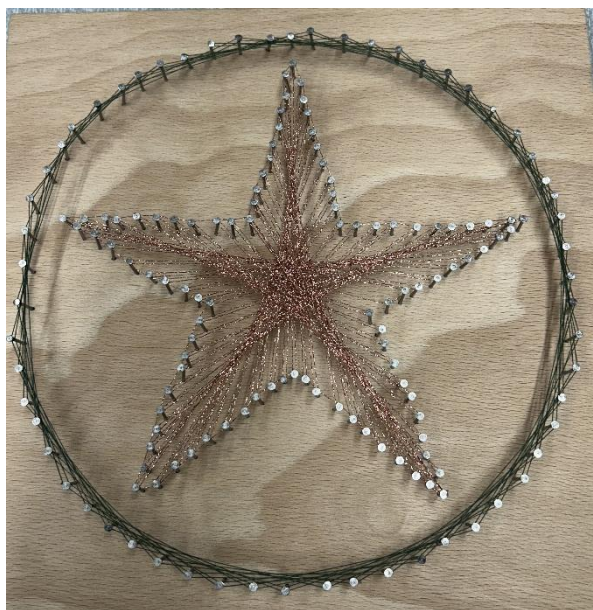
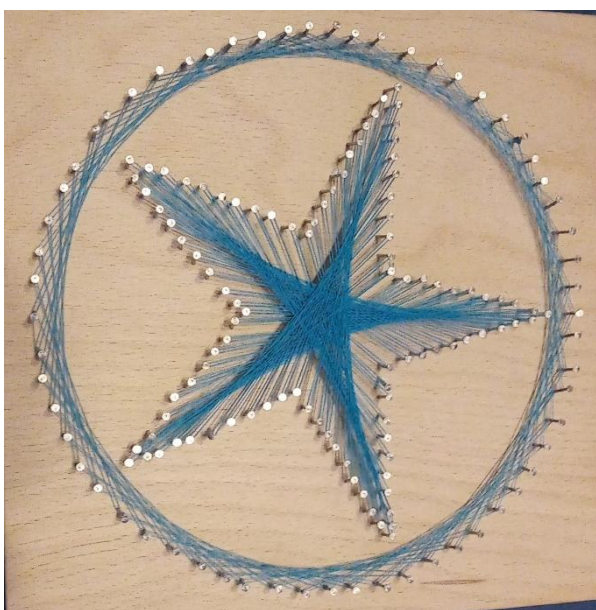
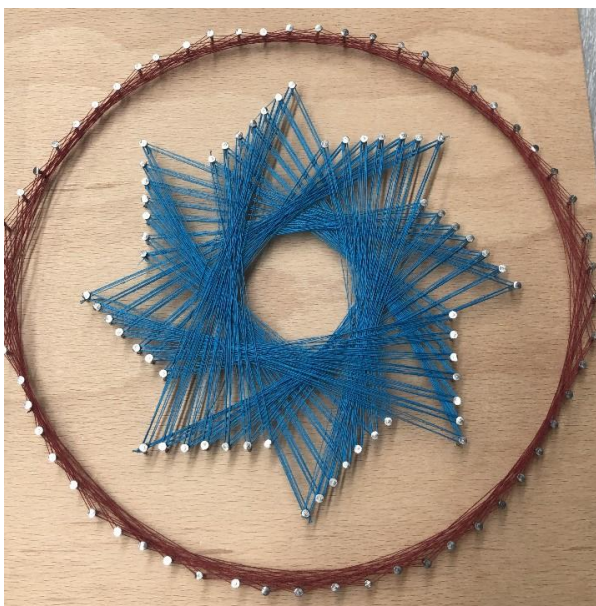
Mezi tyto aktivity zařadily dívky už práci se dřevem a různými materiály například v již dříve zmíněném chodníčku.

V poslední době si svůj repertoár rozšířily o práci s hřebíky, kladivem, kleštěmi... Pomocí těchto pomůcek kreativně zpracovaly vánoční dekorace. Hvězdy, které byly následně vyplétané nití, čímž budoucí klienti budou moci trénovat jemnou motoriku opět dalším způsobem.

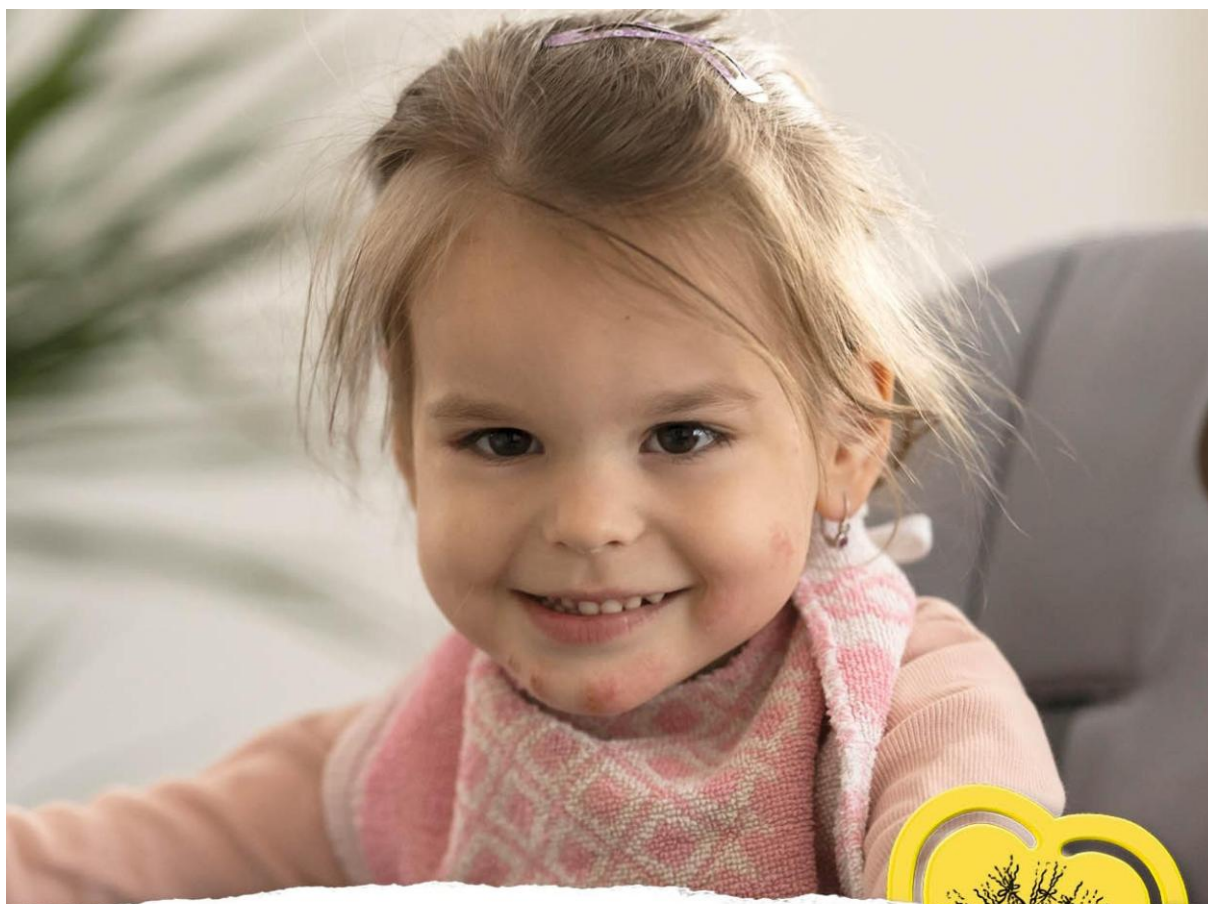
A protože hvězda zářila, aby zvěštovala narození malého Ježíška, vytvořila jsem dívkám k těmto hvězdám i betlém, samozřejmě stejnou technikou.

Zapsala: Ing. Dita Desová

Život dětem tímto srdečně a s úctou děkuje
studentkám a studentům

**Střední zdravotnické školy, Brno, př.org.,
Jaselská 190, Brno**

za účast v zimních Srdíčkových dnech a za finanční částku **11 846 Kč**
získanou prodejem předmětů s logem Život dětem.

Částka bude použita na pomoc dětem se závažnými onemocněními, které jsou stabilně odkázány
na domácí péči svých rodičů, a to konkrétně na pořízení rehabilitačních a kompenzačních pomůcek,
na úhradu zdravotnického materiálu, speciální výživy, rehabilitačních pobytů apod.

**Děkujeme Vám, že nám pomáháte
proměnit dětské slzy v úsměv.**

www.zivotdetem.cz

Den otevřených dveří

Střední zdravotnická
škola Brno, Jaselská, p.o.

Vás srdečně zve na DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

11. LEDNA 2025 (SOBOTA)
10.00 - 16.00 hod.

Na co se můžete těšit?

- moderní simulační centrum
- možnost odběru krve na cvičné horní končetině
- měření tlaku krve, glykémie a saturace krve kyslíkem
- praktické ukázky první pomoci
- zábavné chemické a fyzikální pokusy
- tvořivé dílny studijního oboru sociální činnost
- češtinářský kvíz
- prezentace závěrečných maturitních prací

**PRAKTICKÁ SESTRA
ZDRAVOTNICKÉ LYCEUM
SOCIÁLNÍ ČINNOST**

☎ 541 247 128
📍 Jaselská 190/7
602 00 BRNO
info@szs-jaselska.cz

Nedej pokušení šanci

Dne 20. 1. 2025 proběhl preventivní projekt Policie ČR „NEDEJ POKUŠENÍ ŠANCI“. Projekt je určen žákům prvních ročníků středních škol, protože právě toto období je pro mnohé z nich přelomové a kritické, kdy ze známého prostředí přicházejí do cizího. Často se naváží riziková přátelství a dochází k setkávání s legálními i nelegálními drogami. Projekt je zaměřen na fenomén návykových látek a dopad jejich užívání, neboť v tomto věku jsou zážitky spojené s konzumací drog pro cílovou skupinu mnohdy velmi lákavou životní alternativou. Akce byla realizována formou interaktivní besedy s publikem a frontálním přednesem. Nechyběl náhled problematiky odborníky (terapeut, psycholog, kriminalista, pracovník OSPOD) a vystoupení bývalých uživatelů drog. Projektem posluchače provázel zainteresovaný moderátor, jehož úkolem bylo žáky aktivně zapojovat do diskuze.

Zapsala: Mgr. Hana Kašparovská

Charitativní šití pro lidi bez domova

Žáci třetího ročníku oboru Sociální činnost se pustili do charitativního projektu, který zahřál nejen ruce, ale i srdce. Ve spolupráci se Ženským vzdělávacím ústavem Brno, Vesna, ušili trenýrky pro lidi bez domova. Tento projekt představoval nejen pomoc těm, kteří ji potřebují, ale také příležitost, jak si žáci mohli vyzkoušet, co znamená spojit kreativitu a praktickou pomoc.

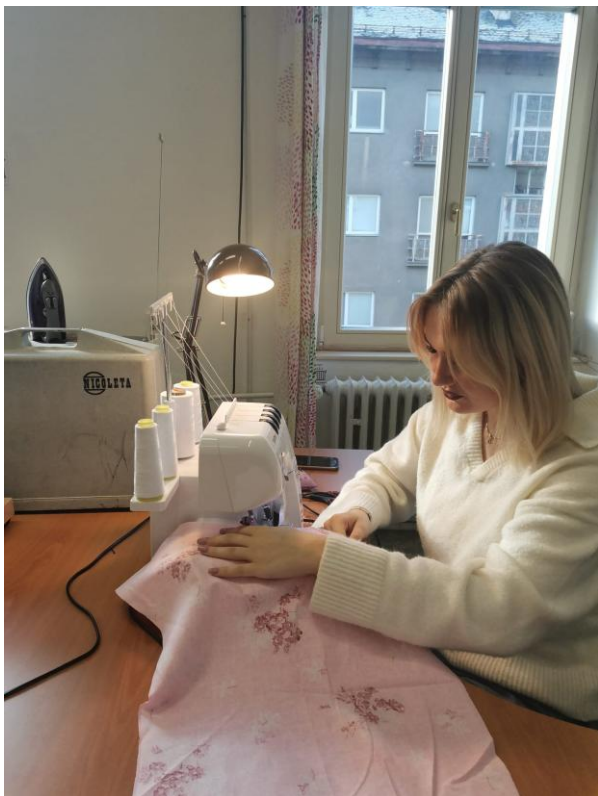
Spolek Vesna, který je známý svou dlouholetou podporou neziskových aktivit, původně šil oblečení pro neziskovou organizaci Podané ruce. Nyní se tato tradice rozšířila díky zapojení mladých žáků, kteří svými šikovnými rukama přispěli k výrobě potřebného prádla. Cílem bylo vytvořit praktické kousky oděvu, které pomohou zlepšit hygienické podmínky a poskytnou pocit důstojnosti těm nejohroženějším. Samotný proces šití byl pro žáky novou zkušeností. Práce zahrnovala nejen šití, ale i organizaci a koordinaci celé akce. Žáci se naučili spolupracovat, rozvrhnout čas a představit si konkrétní výsledek svého snažení.

Vyrobené trenýrky budou předány lidem bez domova prostřednictvím Šatníku organizace Vesna, kde se zaměřují na pomoc lidem v Brně a okolí. Tento projekt je příkladem toho, jak mohou mladí lidé aktivně přispět ke zlepšení životní situace druhých a zároveň získat nenahraditelné zkušenosti.

Věříme, že takové akce budou pokračovat i v budoucnu a inspirovat další generace studentů k tomu, aby se zapojili do dobročinných aktivit. Každý malý krok může znamenat velkou změnu pro ty, kteří to nejvíce potřebují.

Zapsala: Mgr. Eva Matějková, Ph.D.

Zápis z workshopu na téma Život před a po transplantaci

Dne 22. ledna 2025 se konal třetí workshop v rámci projektu IDZ JMK (Implementace dlouhodobého záměru Jihomoravského kraje), organizovaný ve spolupráci s Centrem kardiovaskulární a transplantační chirurgie (CKTCH). Workshopu se zúčastnilo 15 zástupců škol, které jsou partnery projektu.

Workshop otevřela paní Lenka Telecká, transplantační koordinátorka, která přednesla přednášku na téma Dárcovský a transplantační program. Velmi podrobně nás seznámila s různými typy transplantací, fungováním transplantačních center, legislativními předpisy a etickou stránkou transplantací. Také objasnila roli transplantačních koordinátorek. Přednáška vyvolala živou diskusi a řadu dotazů.

Druhá přednášející, Mgr. Michaela Hlavňovská, transplantační koordinátorka, pokračovala s přednáškou na téma Odběr orgánů. Tato část byla doprovázena názornými fotografiemi a videi přímo z operačních sálů. Účastníci se dozvěděli o základních principech odběrů, rizicích a transpotech orgánů. Mgr. Hlavňovská nás také seznámila s nejmodernějšími přístroji používanými při transportu orgánů. Přednáška probíhala interaktivně, formou diskuze.

Třetí přednášku vedla Bc. Sylva Konečná, staniční sestra lůžkového oddělení, která nás detailně seznámila s péčí o pacienty před a po transplantaci srdce, ledvin a jater. Přednášku doplnila kazuistikami pacientů a zdůraznila důležitost psychické podpory pro pacienty i jejich rodiny.

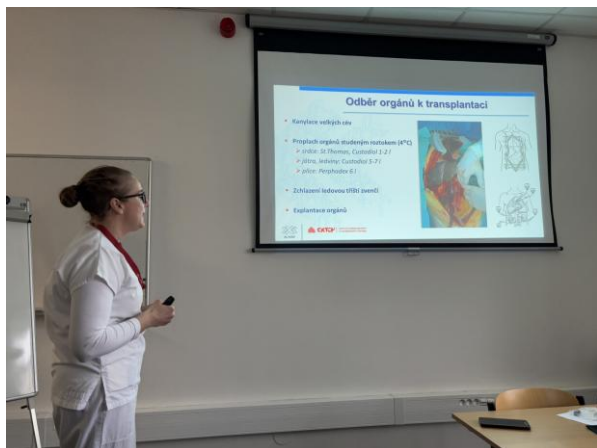
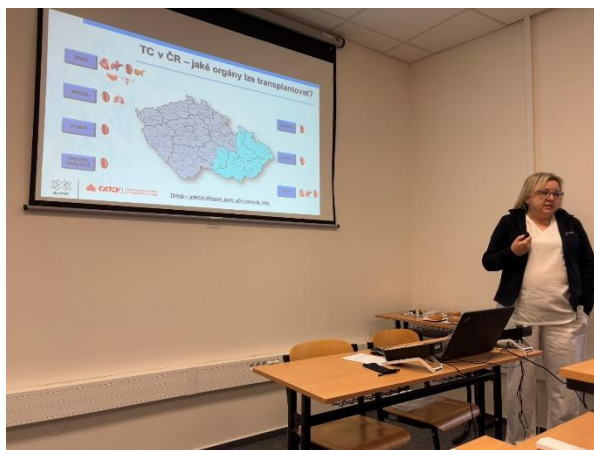
Po obědě následovala praktická část workshopu, kterou vedla paní Veronika Vévodová, koordinátorka mechanické srdeční podpory. Podrobně a názorně nám představila různé typy mechanické srdeční podpory a účastníci si je mohli prohlédnout a osahat. Vysvětlila principy fungování jednotlivých typů zařízení a péči o pacienty, doplněnou názornými videi a edukačními materiály pro pacienty a jejich rodiny.

Celý workshop byl hodnocen jako výborný, praktický a velmi názorný.

Program workshopu:

- Lenka Telecká – Dárcovský a transplantační program
- Mgr. Michaela Hlavňovská – Odběr orgánů
- Bc. Sylva Konečná – Péče o nemocné před a po transplantaci
- Veronika Vévodová – Mechanická srdeční podpora
- Exkurze na pracovišti – mechanická srdeční podpora

Zapsala: Mgr. Helena Čermáková

4A

4B

4C

4D

4LA

4LB

3VP

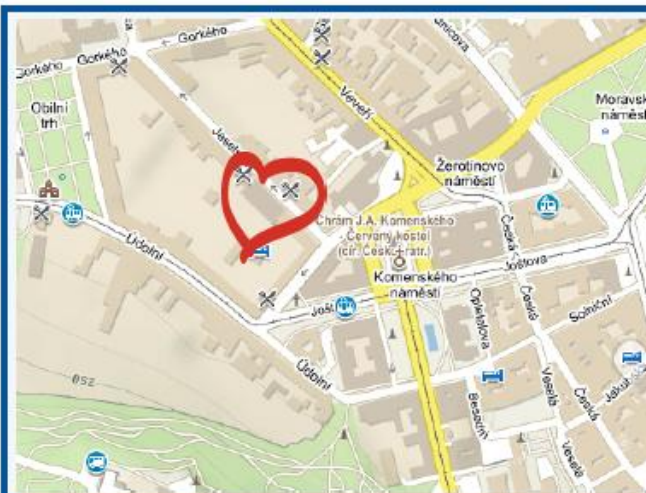
[Další fotky naleznete zde](#)

a

[fotky z fotokoutku naleznete zde](#)

Kde nás najdete?

Kontakty:

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

Jaselská 7/9, Brno 602 00

Tel.: 541 247 125

E-mail: zklusakova@szs-jaselska.cz

www.szs-jaselska.cz

www.facebook.com/SZŠ-Jaselská-Brno

Úspěchy našich novin

3. místo
v kategoriích - střední školy v Jihomoravském kraji 2017
časopisu
Jaselský kurýr

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýr

Celorepublikové 11. místo za rok 2020

**Finalista celorepublikové soutěže
O nejinspirativnější středoškolský časopis
2017, 2019, 2020, 2022**

Odborový svaz novinářů a pracovníků médií České Republiky

**Střední zdravotnická škola, Brno,
Jaselská, příspěvková organizace
Jaselská 7/9, 602 00 Brno**